

ning õpetaja, peigmees, pruut ja muud jugulased ja tuntawad istusid lauas ning doktori keelepaelad olid päris lahti. Mäe mõisa sulased aga aelasiwad väljas õuues ja „museumis” ning pidusid tugewaste pulmi. Nad laksid püssi, pilbusid pudelid puruks, mis noorele paarile pidid õnne tähdendama ja tooma; killud aga kargasidatud satusseni ülesse.

„Kas Teie teate ka, herra õpetaja, kes selle tänase lõusti ja rõõmu on meile sünnetanud?” küüs wana Dr. Mets oma hinge eest muretseja piduröera käest.

„Noh, kes siis?” küüs õpetaja vastu.

„Meie pagana usku esiwanemad!” vastas Mets.

„Kas see wõimalik on” — fogeldas õpetaja.

„Tulge kaasa ja pandke imels!” ütles Dr. Mets, kuna ta õpetaja läest kinni wõttis ja koja ulje poole sammus, kust ta kaaisti tükkidest ja muust teravatest kildudest waewalt läbi peasisi funni fuuri wõi „museumi” ukseni.

Üks ainus pilk — — — ja wanamees oli kui soola sambaks muudetud. Aga teisel silma pilgul olt esimene kula poiss, kes tema ligiponnas seisis föri pidid doktori läes ning mees farjus ise kui meelt ära heites:

„Teie tulised koera näub, kus te mu potid olete pannud?”

„Ai, ai!” farjus poisi, „laske lahti! Küla mehed pildusid nad noore paari auuks ja terviseks ühes pudelitega fölik vastu siwa puruks!”

Ja selle suure õnne ja õnnetusega lõpeb ka meie kalendri saba romaan. Ka sellest näete Teie, arm-

sab lugejad, et õnn ja õnnetus iffa falkitwenad on. Inimene ei piagaga missalgi oma lootusi ja õnne ei wana ega uue aja pottide seest ottsima. Sest: õnn ja pott, kui fergesti ei lähe mõlemad katki! Ja mõnes potis wõiks ehk ka veel surm olla. Tueta end Jumala ja oma pea peale, aga mitte ühpoti peale; tindi poti peale ka mitte.

S o m m i k u l.

Öö varjud lauwad piirelt,
Mets halltab elama
Ja kilda koidu piirelt:
Müür halltab walama:
Just nagu peigmees tuleb ta
See polew päike hillega.

Kus förgel päikse koda
Ja önsad lauluga,
Sealt leiad ühte rada,
Kus headus elab ta.
Siin pime org on meie maa
Ja paistab siiski seie ta.

Oh saada, walgust, elu,
Su ülirillalt maalt.
Ja wõta iga walu
Su ärland laste pealt!
Meist jäegu jõled valega,
Meid õnnista su palega.

K u l d w a r a.

Tahad ja maa peal rahuliste elada, siis ära muretse omale mitte palju sõpru! Si fölik inimesed pole head ja ustawad; fölik head inimesed ei ole aga